

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7C/280/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213220102
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Csémyová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2213220102.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Csémyovou v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava 824 96, zast.: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava proti odporkyni: Y. V., W.. XX.XX.XXXX, F. U.Ú. Č.. XXX, o zaplatenie 1.924,33 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

O náhrade trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 08.10.2013 sa domáhal o zaplatenie 1.924,33 eur s príslušenstvom a to zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 4,775 % ročne ako aj náhradu trov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi a to: výpis z obchodného registra, zmluva o revolvingovom úvere, zmluvné dojednania o revolvingovom úvere a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Účastníci konania uzavreli dňa 16.09.2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 1500 eur. Odporkyňa sa zaviazala splácať úver v 36 mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 85,15 eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Odporkyňa úver čerpala celkom vo výške 1.277,05 eur, z čoho vrátila sumu 1.155,74 eur. Zo zmluvy vyplýva, že ročná úroková sadzba úveru bola určená vo výške 70 % a celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť mala byť 3.065,40 eur.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

6) Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

7) Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na

spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

8) Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

9) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

10) Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona 18a) alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí ak ide o zmluvné podmienky ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ak dodávateľ nepreukáže opak zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Súd mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá úverová zmluva. Z obsahu spisu vyplýva, že pri uzavretí zmluvy konal navrhovateľ v rámci svojho predmetu činnosti, keďže v obchodnom registri má okrem iných zapísaný aj predmet činnosti poskytovanie spotrebiteľských úverov. Odporkyňa uzavrela zmluvu ako fyzická osoba občan, pre svoje súkromné účely. Odporkyňa pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa obsahu zmluvy a pripojených všeobecných obchodných podmienok sa dá posúdiť, že ide o tzv. typovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou zasiahnuť do obsahu podmienok zmluvy a tak podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah, založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský, a to zo spotrebiteľského úveru.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru že je nepochybné že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Navrhovateľ na základe uzavretej zmluvy poskytol odporkyňi úver vo výške 1.500,- eur z čoho odporkyňa čerpala 1.277,05 eur. Celková čiastka , ktorú mala uhradiť bola určená sumou 3.065,40 eur pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70 %. Priemerná RPMN za úver je 47,39 % a predpokladané RPMN revolvingu je 60,27% , ročná úroková sadzba revolvingu bola určená vo výške 68,44 %.

Z vyššie uvedenej zmluvy vyplýva, že výška úrokov 70 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a preto v tejto časti zmluva nemohla byť platne uzavretá.

Zo spisu vyplýva, že odporkyňa celkovo čerpala 1.277,8 eur z čoho vrátila 1.155,74 eur , preto bola zaviazaná k povinnosti zaplatiť rozdiel teda 121,31 eur .

Rozsudkom č.k. 7C/280/2013 - 35 zo dňa 30.01.2014 súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 121,31 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 121,31 eur od 29.09.2011 do zaplatenia. Vo zvyšku súd návrh zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ proti rozsudku č.k. 7C/280/2013 - 35 podal v zákonnej lehote odvolanie a to ohľadne výroku, ktorým súd návrh zamietol a ktorým rozhodol o náhrade trov konania z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) a písm. h) O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p. a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutých výrokoch tak, že odporcu zaviazá na zaplatenie zvyšných nárokov, ohľadne ktorých bol návrh zamietnutý, ako aj k náhrade trov konania, alternatívne, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, keď zároveň si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania vo výške 107,25 eur. Navrhovateľ vo svojom odvolaní namietal záver súdu, ktorý bez akéhokoľvek zdôvodnenia uviedol, že výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi. Súd pritom na posúdenie výšky odplaty ani nepoužil príslušné zákonné ustanovenie (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ktorá je lex specialis v danej otázke. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že maximálna výška odplaty za spotrebiteľské úvery v období od 10.06.2010 (§ 3 ods. 10 a 11 zák. č. 258/2001 Z.z.) stanovila pre rovnaký typ úveru, ako bol poskytnutý odporkyňi maximálnu odplatu v hodnote 76 %. Podľa nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z. bola maximálna výška odplaty pre zmluvy v spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. mája 2010 do 15. augusta 2010 vo výške 76 %. Podľa udania navrhovateľa, súd nezohľadnil pri rozhodovaní ani skutočnosť, že zmluvné strany sa dohodli na odplatnom požičaní peňažných prostriedkov a v nadväznosti na to, ani neaplikoval reálne zákonné ustanovenia, ktoré hovoria o úrokoch najvyššej prípustnej výške a situácii, kedy by dohoda strán túto najvyššiu prípustnú výšku prevyšovala. V pochybnostiach o výške úrokov mal súd určiť, aká výška je primeraná a aká už nie, a na základe takéhoto posúdenia mal rozhodnúť, čo má oporu aj v ust. § 502 Obchodného zákonníka. Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka dlžník je povinný platiť úroky v dojednej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Z konštrukcie právnej úpravy nesporne vyplýva, že nie je možné rozhodnúť, že neplatnosti celej odplaty a prepisovať vôľu zmluvných strán tak, že pôjde o bezúročný úver. Navrhovateľ napadol aj nesprávny záver o tom, aká výška úveru bola odporcovi poskytnutá. Odporkyňa čerpala sumu 1.277,05 eur. Uvedené tvrdenie nezodpovedá obsahu vzájomných zmluvných vzťahov medzi účastníkmi konania. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere bolo dohodnuté poskytnutie úveru vo výške 1.500,- eur. Pohľadávka na vyplatenie úveru 1.500,- eur bola započítaná oproti pohľadávke navrhovateľa na zaplatenie odplaty podľa dohody

o poskytnutí služby vo výške 22,95 eur a výsledný rozdiel vo výške 1.277,05 eur bol vyplatený na účet odporkyne. Započítanie je rovnaký spôsob splnenia pohľadávky ako je jej splnenie platením na účet, v hotovosti, prostredníctvom poštového podniku a pod.. Z právneho a ekonomického je započítanie len nahradenie dvoch úkonov jedným, na miesto toho, aby si strany vzájomne poskytli plnenie, sa uskutočnilo započítanie.

Odvolací súd uznesením č.k. 11Co/570/2014-58 zo dňa 10.06.2015 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bol návrh zamietnutý a rozhodnuté o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti nepreskúmateľný, nakoľko z jeho odôvodnenia nemožno jednoznačne vyvodiť z akých konkrétnych dôvodov bol návrh vo zvyšku zamietnutý, keďže súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal, pričom súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež ne jeho celkovú presvedčivosť, tzn. že závery, ku ktorým súd dospel musia byť pre adresáta prijateľné, racionálne, a v konečnom dôsledku aj spravodlivé a presvedčivé.

V danej veci mal súd dostatočne za preukázané, že odporca v pozícii spotrebiteľa dňa 16.09.2010 uzatvoril s navrhovateľom ako veriteľom zmluvu o revolvingovom úvere. Odporcovi ako fyzickej osobe bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Navrhovateľ ako právnická osoba poskytol odporcovi spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva z výpisu z obchodného registra. Na základe uvedenej zmluvy o úvere poskytol navrhovateľ odporcovi spotrebiteľský úver, ktorý sa odporca zaviazal navrhovateľovi splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 85,15 eur, splatných vždy v 25. deň v mesiaci. Celkovo sa odporca zaviazal navrhovateľovi vrátiť sumu 3.065,40 eur, pri RPMN vo výške 70 % (ktorá je v rozpore s dobrými mravmi). Odporca sa však dostal do omeškania s úhradou viac ako troch splátok, preto navrhovateľ v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania s tým, že neuhradený zvyšok úveru bol vyčíslený na sumu 1.924,33 eur.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

Pojem dobré mravy občiansky zákonník nedefinuje, preto že podliehajú spoločenskému vývoju. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Dobré mravy sú pravidlá správania sa, ktoré spoločnosť v prevažnej miere uznáva a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Výrazné popieranie dobrých mravov spochybňuje celý právny poriadok a samotnú istotu občana (spotrebiteľa), zakladajú riziko konkludentného vžitia subjektmi právnych vzťahov.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu, alebo z okolností za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012: „Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej

situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“

V danom prípade súd taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že úverová zmluva zo dňa 16.09.2010 neobsahuje všetky zákonom predpísané záležitosti a to najmä náležitosti zmluvy podľa písm. f/ ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. S poukazom na uvedenú skutočnosť, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 1 cit. zákona. Vzhľadom na uvedené, navrhovateľ nemá právo požadovať od odporčyni zaplatenie úrokov z úveru len naozaj poskytnuté plnenie, teda skutočne poskytnutú sumu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ poskytol odporčyni spotrebiteľský úver vo výške 1.500,- eur. Z karty klienta (č.l.16 spisu) však vyplýva, že odporčyni bolo vyplatené celkovo 1.277,05 eur, pričom odporčynia uhradila jednotlivými splátkami spolu sumu vo výške 1.155,74 eur.

Navrhovateľ si vo svojom návrhu uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle Článku 14, odsek 14.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. Podľa tohto ustanovenia: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru viac ako tri mesiace podľa článku 13 ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.).“ Čo sa týka zmluvnej pokuty, ide o dojednanie absolútne neplatné. Dojednanie o zmluvnej pokute sú písané veľmi drobným písmom, skoro nečitateľným písmom ako aj celé úverové podmienky. Sú zapracované medzi menej podstatné a menej významné podmienky. Takto formulované dojednanie nespĺňa podmienku určitosť a zrozumiteľnosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okrem toho úverové podmienky súčasťou, ktorých majú y aj dojednanie o zmluvných pokutách, nie sú podpísané ani navrhovateľom ani odporcom, pričom zákonné ustanovenie § 5644 Občianskeho zákonníka vyžaduje na platnosť zmluvy o zmluvnej pokute písomnú formu.

Súd preto opätovne v napadnutej zamietajúcej časti, ktorá bola zrušená a bola mu vrátená na ďalšie konanie, návrh zamietol a to s poukazom na ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a taktiež vzhľadom na to, že dojednanie úrovej sadzby vo výške 70 % považoval súd za rozpor s dobrými mravmi čo má za následok neplatnosť zmluvy týkajúcej sa tohto dojednaní.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2 O.s.p.).